

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1048/2023
11.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бате Цветковића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Павловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лебану К 153/22 од 24.05.2023. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 192/23 од 31.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Павловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лебану К 153/22 од 24.05.2023. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 192/23 од 31.07.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану К 153/22 од 24.05.2023. године, у ставу првом, пресуда Основног суда у Лебану К 155/14 од 28.09.2016. године, потврђена пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 103/17 од 14.03.2017. године, којом је окривљени АА оглашен кривим за извршење кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и према коме је изречена условна осуда тако што му је за учињено кривично дело утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од 1 године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, остављена је на снази, док је у ставу другом те пресуде, одређено да ће суд посебним решењем одлучити о трошковима поновљеног кривичног поступка сходно члану 262. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 192/23 од 31.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Лебану К 153/22 од 24.05.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Павловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП) и члана 460. и 395. ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и досуди трошкове кривичног поступка, или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у коме се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи, да се побијане пресуде заснивају на службеним белешкама ПС Лебане број 511673/12 од 18.08.2012. године, број 515679/12 и број 515501/12 од 20.08.2012. године, као и две службене белешке ПС Лебане број 503439/12 од 15.08.2012. године, које су прочитане као докази, а суд је пресуду и образложио позивајући се на ове службене белешке, које је требало издвојити из списка предмета у посебан омот, као недозвољене доказе.

По налажењу Врховног суда, основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда не може заснивати на службеним белешкама ПС Лебане, које су сачињене у предистражном поступку, а које су као доказ изведене на главном претресу пред првостепеним судом.

Међутим, како се правноснажне пресуде заснивају пре свега на исказима оштећених ББ, ВВ и ГГ, који су поткрепљени медицинском и другом писаном документацијом, очигледно је да би и без извођења доказа читањем службених белешки ПС Лебане била донесена иста пресуда, по налажењу Врховног суда побијане пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује, па је у том делу захтев оцењен као неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да је суд морао узети као истину оно што је утврђено правноснажном пресудом којом је због давања лажног исказа осуђена ДД и није могао опет другачије ценити изјаву овог сведока, сматрајући да је иста јасна или нејасна, јер је свакако лажна у делу оптужбе према окривљеном, а суд је везан чињеницама које су утврђене правноснажном судском одлуком. По налажењу Врховног суда, изнетим наводима оспорава се

утврђено чињенично стање у правноснажној одлуци, оцењује кредибилитет сведока ДД, што представља повреду члана 440. ЗКП, која у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости, па је захтев у овом делу оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, у захтеву наводи да се другостепени суд није осврнуо на жалбене наводе браниоца окривљеног којима се указивало на повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, нити је у том правцу дао образложење, на који начин се указује на повреду члана 460. ЗКП, која у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни суд поднети захтев и у овом делу, оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи и да је суд одбио да саслуша већи број сведока – радника, које је окривљени предложио, на који начин указује на повреду члана 395. ЗКП, која, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни суд поднети захтев и у овом делу, оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар-саветник
Татјана Миленковић, с. р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с. р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић